

ЦИЈЕНА:

За Црну Гору на годину 8 перпера, на по године 4 перпера.
За Аустро-Угарску Босну и Херцеговину на годину 12 перпера а по године 6 перпера.
За све остале земље годишње 20 франака у злату, на по године 10 франака у злату.

Преплата се прима само у годишњим и полугод. роковима. Поједини број 20 пара за Црну Гору, — за Иностранство 25. пр.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Власник: Државна Штампарија

Издаје суботом

Одговорни уредник: М. Рамадановић

СЛУЖБЕНИ ДИО

— Ријешењем Господина Министра Просвјете и Цркв. Послова од 21 децембра 1910. г. ПБр. 4433. одликован је похвалницом Г. Радун Јовановић предсједник школ. Одбора из Међуријечја, што је савјесно вршио дужност предсједника школског Одбора.

Из канцеларије Краљ. Министарства Просвјете и Црквених Послова. 21. децембра. 1910. г. ПБр. 4433. Цетиње.

ИСПРАВКА

У закону о измјенама и допунама у „закону о јавним правозаступницима од 14. децембра 1909. г.“, публикованом у 8. броју службеног листа „Гласа Црногорца“, од 19. фебруара 1911. г., поткрале су се неке грешке, које се овим исправљају, и то:

У чл. 3. тач. 3) иза ријечи обласног суда, стоји: *и уз то да је свршио*, а треба: *и уз то да су свршили*; у истом члану тач. 4) иза ријечи: као чиновник код суда, — стоји: *или као приправник*, а треба: *или приправник*.

У чл. 5., претпоследњи ред, иза ријечи: ријешење, стоји: *У противном сматра се*, а треба: *У противном случају сматра се*; У чл. 6. последња алинеја, иза ријечи: рачунајући од дана, стоји: *кад му је исто саопштено*; а Државни Савјет је дужан, — а треба: *кад му је саопштено*; а Савјет је дужан.

Последња ријеч чл. 8. стоји: *одрекли*, а треба: *одрекао*.

У последњој алинеји чл. 9., иза ријечи: властодавац мора — стоји: *имати*, а треба: *издати*.

У чл. 11., друга алинеја, други ред, иза ријечи: награда правозаступницима, стоји: *у трговачким и парничким*, а треба: *у грађанским и трговачким парничким*.

Цетиње, 4. марта 1911. год.

Из канцеларије Министарства Правде.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Његово Величанство Краљ Господар отпутовао је јучер послје подне са Ријеке на Тополицу, код Њихових Краљевских Височанстава Престолонашљедника и Престолонашљеднице.

— Њихова Краљевска Височанства Књаз Мирко и Књагиња Наталија, који су допутовали били у сриједу са Крушевца на Цетиње, повратили се опет јучер на Крушевац.

— Њ. Кр. Височанство Књаз Петар допутовао је јучер са Ријеке.

— Поводом деведесетогодишњег рођен-дана Њ. Краљ. Височанства принца регента Луитполда од Баварске, измијењени су врло срдани телеграми између Његовог Величанства Краља Господара и Високог Слављеника.

— Г. Михаил Цанадос, шеф бюро-а у министарству иностраних дјела у Атини, стигао је синоћ на Цетиње и јутрос је био примљен од нашег министра иностраних дјела, г. др. Л. Томановића, те му је предао писмо г. министра иностраних дјела Кр. Грчке, којим овлашћује г. Цанадоса, да управља овд. грчком дипломатском агенцијом, до повратка г. Евгениадеса.

ПОЛИТИЧКИ ПРЕГЛЕД

Русија и Кина.

Руски посланик у Пекингу добио је налог, да преда кинеској влади ноту, у којој се вели, да руска

влада назријева у одговору кинеске владе у погледу ограничавања руске трговине и успостаљања руских консулата у Монголији доказе неповољнога расположења Кине, која изврћући прави смисао уговора ради око тога, како би окрњила права, што су уговором зајамчена руским поданицима и руској трговини. Руска влада позивље кинеску владу, нека размисли о посљедицама таквога држања, које би морале неминовно помутити добре односе између Русије и Кине.

Руски листови изјављују, да ова нота није ултиматум, јер није одређен рок, до којег се имају испунити руски захтјеви. И према томе очекује се, да ће Кина сада пристати на захтјеве Русије, јер ће Русија иначе бити принуђена, да предузме одлучне кораке.

Енглеска.

Држ. тајник сир Е. Греј изрекао је у енглеској доњој кући значајан говор о извањској политици-Енглеске. Повод је томе дало наоружавање морнарице. Како је већ јављено, предложио је либералац Мак Доналд резолуцију, у којој се изјављује за то, да се умање трошкови за војску и морнарицу. По том је либералац Кинг предложио резолуцију, којом се жали потреба великога наоружавања, те жели, да се међународним уговором ограничи наоружавање. Кућа је одклонила предлог Мак Доналда, а усвојила резолуцију заст. Кинга, на коју је пристала и влада.

Сир Едвард Греј повољно се је изјавио о спољним односима Енглеске. При том се је осврнуо на делегациони говор грофа Ерентала, те истакнуо такођер спремност Енглеске, да се врати к старим повјерљивим односима према Аустро-Угарској. Нагласивши пријатељске односе према Француској и Русији, као и према Њемачкој, Греј је на крају своје изјаве сам пладирао за то, да се смање војни трошкови, но то се даде постићи само обратничким судом. Основа предсједника Тафта у погледу овога питања не би смјела остати без одзива. Влада би радосно поздравила такав предлог, којему би несумњиво и парламенат дао своју санкцију.

Како лондонски листови јављају, кућа је заносно повлађивала посљедњим изрекама Едварда Греја. У круговима се либералне странке држи, да ће се наскоро склопити са Сједињеним Државама уговор о перманентном обратничком суду.

Немири у Мексику.

С мексиканског бојишта стигле су различите вијести, које јављају, да се је америчка мобилизација свршила. На мексиканској је граници у Техасу у овај мах концентрисано 20.000 војника. Бивши предсједник Росевелт посјетио је ратни табор, гдје су га поздравили топовским метцима.

Код Aqua Prieta i Casas Grandes дошло је до окршаја између револуционараца и владиних чета. Владине су чете побједиле; 34 мртвих остало је на бојишту, а цијели превоз усташа, 20 кола, пао је у руке владиним четима.

Предсједник Диас изјавио је, да је Мехико кадар, да сам направи

ред, пак неће трпјети ничијега у плетања. Интервенција би значила рат између Мехика и Америке.

Из Вашингтона се јавља: Како ствари стоје, демократска ће заступничка кућа, чим се буде састала у своје редовно засједање, по свој прилици интерпелирати владу, зашто се је одлучила на тако скупоту мобилизацију. Влада ће оправдати свој поступак тим, да је било веома нужно, да се очувају закони неутралитета. Држање се Сједињених држава према Мексику објашњује и тим, што пријети могућност интимнога зближења између Мехика и Јапана, који би потоњи могао том пригодом стећи повластице за јапанско ратно бродовље.

КЊИЖЕВНОСТ, УМЈЕТНОСТ, ПРОСВЈЕТА

Словенски конгрес у Биограду. У Биограду ће се 27., 28., 29. и 30. јуна ове године по ст. кал. одржати X. свесловенски новинарски конгрес. Том приликом биће онамо приређена и прва изложба свих словенских новина у Европи и ван ње. Овом изложбом биће прославлена десетогодишњица опстанка и рада Свесловенског Новинарског Савеза, у коме су свих 10 друштава чешких, руских, пољских, српских, бугарских, словеначких и хрватских новинара, са преко 500 чланова. Поред великих свечаности у Биограду, биће и излета по Србији. За то се већ сад чине припреме у Биограду. Да би овај конгрес што боље успио и да би српски новинари били груписани, извршено је у Биограду спајање досадашње два новинарска друштва у једно: *Српско Новинарско Удружење*, које сад броји преко 80 чланова, и у чијем су управном одбору поред 7 изабраних чланова, заступљена уредништва свих биоградских политичких листова, са својим делегатима. Нова управа Српског Новинарског Удружења конституисала се, изабравши себи за предсједника г. Бранислава Ђ. Нушића; за подпредсједнике: Бору Поповића, народног посланика и Мила Павловића, уредника „Одјека“; за секретаре: Ивана Иванића и Милана Ђорђевића, за благајнике: Петра Деспотовића, уредника „Српске Заставе“ и Наума Димитријевића, власника „Трибуне“, а за књижевника Бранка Лазаревића, сарадника „Новог времена“. Сви чланови управног одбора подијели су у двије секције: политичку и економску (по 10 чланова), а има и засебни надзорни одбор и суд части. Сад се организују разни одбори за припреме за конгрес и изложбу и за дочек словенских гостију, новинара. Почасни предсједник удружења је још из ранијих година г. Стеван Ђурчић, директор „Биоградских Новина“.

Стогодишњица од рођења Вука вит. Врчевића. У прошлу суботу, 26. фебруара навршило се равно сто година од дана рођења Вука вит. Врчевића познатог писца и скупљача наших народних pjesама, игара, пословица и заговетака, који је много на том пољу радио и урадио, сљедујући примјеру свог бесмртног имењака Вука Стефановића—Крајића.

Тим поводом биоградски „Трговински Гласник“ донио је у свом 46. броју од ове године, из пера једног од покојних кових поштоваоца, у засебном чланку његов животопис, из којег, ради дужног сјећања према уваженом покојнику, преносимо ове редове:

Вук Врчевић родио се у Рисну, у Боци Которској, 26. фебруара 1811. године. Оцу му је било име Стеван, а матери Тода. Стеван је био општински писар и учитељ у Рисну, те је Вук код свога оца научио читати, писати и рачунати. Услед честог дружења са Талијанима зарања је научио и италијански језик. Умио је лијепо да пјева и црквене pjesме, које је свикао у мјесној цркви, идући често заједно с оцем. Кад је поодрастао отишао је у Будву. Тамо ступи у трговину. Ту је поред трговине, научио и књиге да повезује. Био је свагда веселе

и пријатне нарави. Нико не памти да је кад био невесео или забринут. У друштву је радо причао шаливе приче и пјевао народне pjesме. Бавео се у Будви научио је добро и њемачки говор.

Кад је Петар Петровић—Његош постао владика у Црној Гори позвао је Вука к себи за писара, али му то нијесу родитељи дозволили. — Са Вуком Крајићем познавао се лично, те су се често дописивали, и слао му је pjesме, приче и друге народне умотворине. Године 1852. позвао га је к себи црногорски књаз Данило за личног секретара, давши му за то скромну плату, а уз то стан, храну и сав приход од путних листова. Ту му је било добро, али је морао то мјесто да напусти због даљег школовања своје дјеце.

Са Цетиња је Вук отишао у Задар, гдје је ступио у аустријску службу. Из Задра је послје отишао за вицеконсула у Требињу, у Херцеговину. Ту је остао све до уласка Аустрије у Босну и Херцеговину, када је отишао у пензију и послје стално живио у Дубровнику, гдје је умро 13. августа 1882. године. И ако је морао да буде (због школовања дјеце) у служби туђина, опет никад није заборавио на свој народ.

Он је скупљао народне pjesме, игре, пословице и заговетке. Поред тога писао је о разним народним обичајима, о црквама и манастирима у Херцеговини, о главнијим догађајима за владе књаза Данила и о животу владике Петра Петровића II—Његуша. Особито су му биле драгоцијене умотворине из Херцеговине и Црне Горе, у које земље прије њега готово није долазио ни један скупљач из нашег народа. А у писању или описивању служи се често народним терминима, те су му били у толико примамљиви, са чега су радо читани.

Године 1868. Српско Учено Друштво у Биограду издало му је Српске Народне Игре, а убрзо за тим изабрало га је и за свог почасног члана. Поред тога одликован је од црногорског књаза Данила и аустријског цара Франца Јосифа. Тако су се некад цијенили скупљачи народних умотворина, а данас о њима нико и не води рачуна те их зато тако мало и имамо, поред толико још непокупљеног народног блага.

Слана вриједноме Вуку Врчевићу и вјечан му спомен међу онима, који га умију цијенити“.

Живот Доситија Обрадовића. Др. Тихомир Остојић, професор Српске Велике Гимназије у Новом Саду, да би задовољио велику потребу у нашој настави, покреће збирку: ОДАБРАНИХ ДЈЕЛА ЗА ШКОЛУ.

Прва књига те збирке, изашла је ових дана из штампе под горњим насловом, а исту је писац саставио из Доситијевих дјела: Живот и прикљученија. Писмо Харалампију, Савјети здравога разума, Басне и из Домаћих писама састављен је у овој књизи Доситијев живот. Комади из Доситеја су тако одабрани, да се, поред Доситијева живота, могу познати и његове мисли и реформаторске идеје и културне прилике српскога народа у XVIII вијеку. Што није изнесено у цијели, оно је испричано у кратко, те књига има заокруженост и довршеност.

Књига је удешена за школску употребу. С тога уз Доситијев текст има Додатак са овим одјелцима: I. Стварни тумач текста Доситијева. II. Библиографија Доситијевих дјела. III. Значај Доситеја Обрадовића. IV. Језик Доситијевих књига. V. О Доситијеву правопису. VI. Рјечник мање познатих ријечи, нарочито словенских. VIII. Задатци за писмене радње.

Цијена је књизи једна круна, односно перпер. Ко пошље новац за 10 књига, добија један примјерак на дар.

Поруцбине и новац ваља слати писцу у Нови Сад, Угарска (Ujvidek, Hongrie).

† Роберт Толингер. У Шапцу је прослијех дана преминуо вриједни уметник челиста и композитор Роберт Толингер, родом Чех.

Покојни Толингер познат је добро нашем грађанству, јер је неко вријеме живио на Цетињу и био лијепо примљен у пријестонишким круговима, па се послје преселио у Србију и настанио стално у Шапцу. Нашем свијету су познате разне његове композиције pjesама

за мјешовити лик, соло, гласовир вијолончело и т. д., којима је стекао лијеп глас у српском народу и на страни.

Вјечна му памјат!

Календар „Зета“. Примили смо горњи календар за 1911. годину, којег је уредио Глиго Н. Пејановић из Подгорице. Ово му је четврта година излажења, те сваке године све више осваја својом садржином — Цијена је календару 80 пара.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Одликовања. Његово Величанство Краљ Господар благоизволио је одликовати *III степенем Данилова ордена*: Вука Ј. Кривокапића, поседника из Никшића и Саву Драговића, председника обласног суда у Подгорици.

Годишњи помен. Пошто се у идући петак 11 (24) ов. мјес., навршује годишњица смрти благочинивше *О. Шимуна Милиновића* арцибискупа барског и Примаса Српског, то ће г. о. Метод Радић, управитељ барске арцибискупије, одржати тога дана у цркви св. Вида на гробљу у Ст. Бару, у 9 сати прије подне, свечани помен за незаборавног арцибискупа, о чему извјештава пријатеље, познанике и поштоваоце покојникова.

Том приликом биће откривен и надгробни споменик, којег је о. Метод Радић о свом трошку подигао, као видан знак поштовања и благодарности према великом покојнику.

Предавање о колери. Г. д-р Јован Кујачић, физикус даниловградски и управитељ Дома умоболних, држао је у прошлу сриједу на вече у Зетском Дому опширно предавање о узроцима колере и мјерама којима се та опасна зараза сузбија.

Предавању је присуствовао приличан број слушаоца.

Читуља. У четвртак, 3. ов. мјесеца, преминуо је у Улцињу кап. *Филиј Ђурашковић*, управник онамошње царинарнице, такођер последије дугог боловања. Покојни Филип учествовао је у ратовима и био на гласу као јунак, те је рањен у ногу, од које је и остао сакат.

Покој му души!

† **капетан Илија Г. Поповић** У Подгорици је прошле недеље, у шестог год. дини свога честитог живота, испустио своју племениту душу *Илија Гавров Поповић*, окружни капетан у пензији, а сјутрадан је сахрањен уз необично велико саучешће покајница из Подгорице и свих околних крајева. Ко је познавао живот и карактер овог врлог човјека, ријетког патриоте и врсног главара, знаће с колико општег сажаљења треба пропратити његову смрт. — Покојник је син старе и толико чувене зетске куће *Поповића* из села Љешкопоља, и непосредни потомак *Ђоја Бошка Поповића*, који је својим пожртвовањем приликом ропства Данила I. Петровић—Његоша, владице и господара црногорског у Зети, постао историјска личност, којег се претка Илија показао потпуно достојним.

Покојни Илија је живио у Црној Гори и прије но је у њене границе дошао завичај му Зета и још од његових младих дана употребљаван је на опште државне и народне послове, које је са особитом усрдношћу и успјехом вршио. Кад је букнуо наш рат с Турском 1876. године, Илија је био са покојним Ђуканом Газиво-

дом и Матом Секулићем из Враке, послат у Миридиту са извјесном мисијом, коју је подвиг било извршити и они су је извршили као неустрашим јунаци. По повратку отуд, Илија је учествовао у рату с особитим одликовањем на Маљату и у оном случају кад је с Пиперима учествовао у лагумисању Везирова Моста на Морачи код Подгорице.

Имајући за онда довољну школску спрему, покојни Илија је ступио у државну службу и дошао у њој до великог положаја. Био је члан окружног суда на Ријечи, комесар у Подгорици, па и окружни начелник (капетан) у Бару, будући у служби свакад вриједан, тачан и уопште до крајности исправан и савјестан без икаквог знака себичности, што му је било и признато, те су га поред осталог красила и висока одликовања. Године 1904. дошао је у пензију и у заслуженом миру дочекао је смрт. Није другојачи покојни Илија био ни у приватном животу. Тих по нарави, погодан у друштву, а скромност је његова била толика да ће његови знанци о томе дуго причати као о ријеткости!

Бог да прости честитог капетана Илију Поповића — вјечан му спомен!

† **Марко М. Вујачић.** — учитељ. Протеклих мјесеца преминуо је на Цетињу један вриједни учитељ, ваљан ратник и угледан грађанин — *Марко М. Вујачић*, у 57. години живота. Уз многобројно саучешће чиновништва и грађанства престоничког и мјесних школа отпријеко је покојниково тијело до Црне Грде гдје се је са покојником опростио дирљивим говором оvd. уитељ Н. Новаковић.

Покојниково тијело спроведено је преко Ријеке, Вира, Сотонића, и Брчела за Подгор — његово родно мјесто, те је било предустријетано и праћено од многобројног народа из поменутих мјеста, а свештеник г. С. Вукосавовић држао је опростну ријеч.

Смртни остаји Вујачићеви предати су матери земљи 27. прошлог мјесеца уз велико саучешће народа Ријечке и Црмичке нахије и сусједног Приморја.

Над гробом су се опростили с покојником дирљивим говорима г. г. А. Вукић, цет. учитељ и Т. Хајдуковић, мјесни свештеник.

Лака му земља и покој души!

Списак приложника за помоћ имигрантима из Ст. Србије и Скендерије.

Главном Одбору на Цетиње приложише:

Племе Његуши	перпера 600—
Црногорска Банка	300—
Професорски колегијум	100—
Кр. Цр. Генерал. консул у Риму	
Евгеније Поповић	перпера 38 08
Крсто М. Мијушковић Millers Nevada (Америка)	перпера 25 —

Из Globe Arizona (Am-rica), приложише перпера 100— слиједећа господа: Петар Глумац, Косто Крисић, Томо Иванчић, Мило Гажевић, Томо Вулековић, Мило Перовић, Томо Перовић, Саво Стојановић, Ђуро Шнадијер, Петар Јоветић, Гајо Ђурашковић, Саво Вучићевић, Митар Ђурић, Милан Добровић и Јован Пејовић.

Главном Одбору на Цетиње стигли су даље од Никшићског Одбора ови прилози:

Капетанија Језерско-Шаранска.

Општина Тејачка

Перп. 10— Јаков Потурак, жандарм; по перп. 5— Милић Обрадовић и барј. Ву-

ле Бадњар; по перп. 4— Живко Бадњар, Тома Лаушевић и Милисав Обрадовић; по перп. 3— Бошко Јеловић, Неђељко Поповић, Анто Обрадовић, Благо Поповић, Новица Поповић, Михаило Обрадовић и Милутин Лаушевић; по перп. 2— Милета Голубовић, Лазар Марић, Вуле Петковић, Илија Голубовић, Василије Гвозден, Ђуро Марић, Видоје Поповић, Димитрије Обрадовић, Урош Обрадовић, Симо Лаушевић, Неђељко Лаушевић, Василије Бадњар и Машан Бадњар; по перпера 1— Лексо Петковић, Томо Лаушевић, Спасоје Петковић, Василије Обрадовић, Коста Обрадовић, Филип Обрадовић, Пејо Џабасан, Видак Обрадовић, Груица Ђетковић, Радуре Потурак, Јован Џабасан, Јаков Поповић, Лека Марић, Васо Марић, Токо Поповић, Милић Џабасан, Ружица Јоловић, Божана Јоловић, Глигорије Марић, Раде Поповић, Обрад Обрадовић, Обрад Поповић, Ђурица Обрадовић, Јован Обрадовић, Илија Обрадовић, Новица Обрадовић, Живко Обрадовић, Мирко Поповић, Перко Поповић, Неле Поповић, Михаило Новаков, Лука Поповић, Стеван Бадњар, Видак Бадњар, Раде Поповић, Видоје Лаушевић, Лале Лаушевић, Филип Лаушевић, Јовица Лаушевић, Мирко Лаушевић, Милош Лаушевић, Ристо Лаушевић, Мирко Бадњар, Петар Дајовић, Матије Шћепановић и Шћепан Петковић; по перп. 1:50: Ђаци тепачке школе; по перпера 1:20: Иван Бадњар и Милош Бадњар; по 0:80 пара: Ристо Марић и Живко Видаков; по 0:60 пара: Радуре Обрадовић, Сава Бадњар, Петар Обрадовић, Мирко Обрадовић, Обрад Бадњар, Божо Обрадовић, Милосав Поповић, Обрен Поповић и Шабан Обрадовић; по 0:40 пара: Периша Лаушевић, Живко Ђетковић, Никола Обрадовић, Иван Поповић, Милић Поповић и Сара Поповић.

Општина Градинска

Перпера 20— ком. Митар Кнежевић; по перп. 5— Милосав Радошевић, Сава Вуковић и Стојан Радошевић; по перпера 4— Милош Ј. Вуковић; по перпера 2— Михаило Кнежевић потпоручник, Мићо Кнежевић, Секуле Анђелић, Василије Вуковић, Крсто Анђелић, Секуле Зејак, Никола Бојић и Милан Шарац; перп. 2:20 Радосав Радојевић; по перпера 1— Мићо Ђурић, Мирко Мијатовић, Илија Кнежевић, Милосав Мандић, Радоје Вуковић, Малин Анђелић, Јован Радојевић, Миле Мандић, Милета Вуковић, Мирјана Радојевић, Милосав Анђелић, Милисав Мандић, Млађен Анђелић, Милутин Дамјановић, Божо Бојовић, Тодор Анђелић, Станка Радошевића и Јовица Мандић; по перп. 1:60: Лазар Бојовић; по 0:60 пара: Алекса Анђелић и Никола Ашанин.

Општина Брајковачка

Перпера 11— перј. Млађен Џаковић; перп. 7— Мидо Џаковић; по перп. 6— Ђаци брајковачке школе и Раде Џаковић; по перп. 5— учитељ М. Милатовић, оф. Коста Џаковић, Михаило Чичић, Милета Џаковић и Баук Џаковић; по перп. 2— Јово Џаковић, Симеун Џаковић, Вајо Џаковић, Радивоје Чичић и Вуко Џаковић; перп. 1:20 Синан Џаковић; по перп. 1— Глигорије Џаковић, Мијушко Џаковић, Јован Џаковић, Мирко Џаковић, Обрад Јушковић, Милија Јушковић, Јован Ј. Џаковић, Милинко Ровчанин, Василије Чичић, Лале Чичић, Симо Џаковић, Синђа Џаковић и Станка Шарчевића.

увеличава велика бора радости. Призор овај дирљиво дјелује на све присутне, њему се подају и туђинци. Валови народне масе крећу се за музиком опет у варошке улице. Код Краљевог Двора галасају се узбуркани валови народа, док се радосно падахнуће не утишава, под хладовитим дрвећем и цетињским улицама. Валови народа нас одбацише за 200—300 корака од Двора к манастиру. Потребно нам је поље силних утисака мало тишине и одмора, а ту је тако тихо и мирно! Овдје, у близини толике свечаности и радости, налазимо толико скромне простоте и самоће посвећене сјећањима, а увијене елегијама. Отварамо гвоздена врата, и ступамо на узвишеницу гдје спавају свој вјечни сап чланови Краљевске породице. Скромне су те гробнице, много скромније него ма у којег нашег грађанина. При сваком надгробном камену стоји мала столица и виси још скромније мало кандело.

Ту под првом каменом плочом отпочива велика војвоткиња Стана, мати Краљева, која се преставила 1895. год. у 71. години свога живота. Покрај ње два њена унука синчића Краљевића Мирка: Станислав рођен 17. јануара 1905. године, преселио се у вјечност 1907. године; Стеван рођен 14. августа 1903., преселио се у вјечност 1. марта 1908. г. Двоје анђелске красне дјеце тако брзо преминуше....

Кад смо не давно показивали њихове слике једном од наших журналиста, који је желио

Општина Комарска

Перпера 15— командир Секуле Караџић; перп. 10— Рамо Караџић; перп. 7— Радуре Крајчић; перп. 5— Милета Караџић; перп. 5:20 Петар Шиндија; перпера 5:60 Милић Крајчић; перпера 5:93 Раде Крстов Крајчић; перп. 4— Јаков Стијеповић; перп. 3— Радован Крајчић; по перп. 2— Дуња Караџића, Загорка Вукашина Кршикапе, Шабан Караџић, Радојица Караџић, Крсто Караџић, Исак Караџић, Лука Крајчић и Н. Н.; перп. 2:80 Милинко Крајчић; перп. 2:40 Раде Божов Крајчић; перп. 2:20 Миладин Крајчић; по перп. 1:20: Рамо Крајчић и Тома Вуковић; по перп. 1— Тиро Караџић, Мирко Милићев Крајчић, Мимо Крајчић, Јела Јукова Крајчић, Милан Крстов Крајчић, Радисав Стијеповић, Милисав Стијеповић, Мидо Стијеповић, Мушо Стијеповић, Вуле Стијеповић, Ђорђе Стијеповић, Милосав Стијеповић, Димитрије Стијеповић, Живко Стијеповић, Тошко Станић, Сава Вуковић, Шуле Гујић и Новица Гујић; по 0:60 пара: Милун Стијеповић и Мијо Вуковић; по 0:40 пара: Милија Крајчић и Јово Стијеповић; по 0:20 пара: Шундо Стијеповић, Зека Стијеповић, Периша Стијеповић, Стеван Крајчић и Јово Крајчић.

Општина Врељанска

По перпера 7— Петар Ђоровић и Видоје Даниловић; перп. 6— Никола Вуковић, учитељ; по перп. 5— Павле Даниловић, Млађен Остојић, Бејдо Дацић и Димитрије Даниловић; по перп. 4— Мирко Остојић, Михаило Остојић, Милан Даниловић и Вукашин Дујковић; по перпера 3— Јован Остојић, Боле Остојић, Живко Голубовић, Неђељко Дацић, Мидо Дацић и Стеван Остојић; по перп. 2— Станко Остојић, Боле Даниловић, Милун Даниловић, Боко Дурковић, Милан Остојић, Малин Остојић, Лазар Остојић, Трифун Шаулић, Јаков Дујковић, Ристо Дурковић, Мирко Голубовић, Никола Дурковић, Пујо Дацић и Иван Голубовић; по перп. 1— Јуле Даниловић, Мишо Даниловић, Миле Даниловић, Мирко Шаулић, Јокан Даниловић, Трифун Дацић, Миливоје Остојић, Јаков Остојић, Симо Остојић, Ђорђе Усовић, Милош Усовић, Димитрије Голубовић, Божо Дурковић, Матија Дурковић, Милан Дацић, Милош Дурковић и Арсеније Даниловић; по 0:50 пара: Ружица П. Даниловића и Вукосава С. Даниловића.

ТЕЛЕГРАМИ

Беч, 1. марта. Цар Вилхелм на проласку за Италију и Крф, стићи ће овамо 24. ов. мјес. у пријатељској посјети Францу Јосифу и отпочинути у Хофбургу, те ће истога дана на вече кренути за Млетке.

Петроград, 1. марта. „Биржевија Вједомости“ дознају, да је пошљедња нота Кине произвела овдје неповољан утисак. Кина ствара нове потешкоће у питању о постављању руских консула. — Предвиђају се веома озбиљни догађаји.

Цариград, 1. марта. Опасно стање на јавним мјестима продужено

познати неке црногорске слике, дубоко дирнут кримино је главом и одбио их са ријечима: »Заплакали би многи наши читаоци — рече — особито у породицама, које су такође изгубиле дјецу«. Четврта гробница је црногорске принцезе Марије, рођ. 17. марта 1869. г., умрла 25. априла 1885. године. Шестнаест година само! Колико нада, колико дјевичанских мистерија скрива тај хладни камен.

Даље је гробница друге кћери Краљеве Љубице — Зорке, жене Краља Петра Карађорђевића, рођене 11. децембра 1864. год., пресељене у вјечност 4. марта 1890. год. Покрај ње отпочива принц Андрија Карађорђевић син Њезин. Те двије гробнице су украшене, а у плочи је исгесан грб Краљеве породице. Под плочом хладног мермера таји се неограничена туга и жалост. Још и данас Краљица кад чује име Зорка не може уздржати сузе. У манастирској огради налазе се гробови: Њагиње Даринке и Њене кћери принцезе Олге. Ту је и високи, од црног мермера споменик Ђорђа Карађорђевића и сестре Краљеве.

У тој светој тишини, појављује се духовник и све нам љубазно објашњава и уводи нас у сам храм. Он нам ту показује три гробнице: њивот Св. Петра I., гроб Њазе Данила I. свјетског владара из куће Петровић—Његоша и Великог Војводе Мирка Петровића, оца Краљева. А над свијема, као

ЛИСТАК

ЦРНОГОРСКЕ ЦРТИЦЕ

— Пише: **Јос. Д. Конрад** —

(Наставак)

Још једна успомена. На први свечани дан у неђељу 15—28. августа, у цетињском позоришту је свечана представа. У присуству Краљевског пара и Њихових гостију, загребачка позоришна трупа игра »Балканску Царицу«. У Зетском Дому, који је веома угодан, човјек се осјећа слободан као код куће. Представа почиње пошле доласка Краљевског пара у 9½ сати на вече и траје преко поноћи, док међутим изван праскају безбројне ракете.

III.

Шетамо по цетињским улицама. Празнични жагор опкољава нас са свију страна; многобројни барјаци вију се над нашим главама. Велики број црногорског народа скупио се у пријестоници. Мале, али чисте цетињске куће пуне су свијета, пуне су и окодне горе, које окружавају Цетиње. Црногорци корачају озбиљно и достојанствено, са сазнањем велике важности, коју доносе ови свечани дани.

Као они многобројни барјаци над нама, тако се галасају њихова красна народна одијела извезена свилом и златом. Готово на сваком кораку пријетамо људе, чија су преа украше-

на орденима, под којима је много тихе гордости, али ни мало неплемените охолости.

Ту хармонију народних боја не квари ни нова војничка униформа, коју носи неки дио црногорске војске. Војник најмлађе европске краљевине има своју униформу, удешену према руској војничкој пошњи. Занета је практичност та нова пошња, али у њој се губи много изразитости црногорске. Сијеро-блиједа боја је нарочито забрањена, да би слабије било распознавати војника на бојном пољу. Живе боје народног одијела у том погледу биле су непрактичне, јер су на великој даљини могли бити распознавати војници. Увјерени смо у остало, да и у тој новој униформи неће угаснути славна одважност црногорских јунака.

На лијеном, као ето равном војничком вјежбалишту, врши се преглед скупљене војске. Долази Краљ са пратњом својих високих гостију, а војна капела свира војне маршове. Капелом управља Чех — Вимер, у чину командира, а његово симпатично лице је стадно, весело и одважно.

Велики значај има овај преглед војске црногорске, јер последије прегледа долази дивизијар сердар Јанко Вукотић пред Краљем, који је на челу своје пратње опкољен редовима војника и чита телеграм руског Цара Николе II, којим Краља црногорског именује фејд-маршалом-цвијеле руске војске.

Као узбуркано море кличју радосни гласови, проламају се о блиске горе и скале, чим се

је за још неко вријеме. — „Прес-
биро“ опроврга вијести листова
да се стање у Албанији погорша-
ло. По свуда у Албанији влада
мир.

Софија, 2. марта. Разне групе
бугарских и македонских револу-
ционера, које су се до сада квиле
међу собом, сјединиле су се у сврху
заједничког рада.

Петроград, 3. марта. Сенат је
прославио данас јубилеј двијесто-
годишњице свог постанка.

Приликом расправе буџета за
иностранство, шефкадета Миљуков
напауо је жестоко спољну поли-
тику Русије.

Рим, 3. марта. „Агенција Сте-
фани“ објављује, да је председник
француске републике Фалиер од-
редио генерала Мишела, да пође у
другој половини априла у Рим и
поднесе Краљу Виктору Емануелу
честитања од стране Француске,
приликом педесетогодишњице ује-
дињења Италије..

Атина, 4. марта. Камара је изја-
вила повјерење влади, са 211 про-
тив 6 гласова.

Пекин, 4. марта. Влада објављује
да је спремна да удовољи захтје-
вима Русије, односно успоставља-
ња руских консула.

Загреб, 4. марта. Хрватски Са-
бор је одложен краљевим указом.

Петроград, 4. марта. Сасонов је
прошао ноћ мирно.

Беч, 5. марта. Са царем Вилхел-
мом стићи ће 24. ов. мјес. у Беч и
царица са принцем Јоакимом и прин-
цем Викторијом Луизом. Царски
пар, с погледом на интимни карак-
тер посјете, одбио је све почасте.

Солун, 5. марта. Званично се
саопштава, да је једна чета од пе-
десет људи пријешла границу Кот-
чаве и подијелила се у четири гру-
пе, а слиједиле су је и друге чете.
Абдул Хамид осјећа се релативно
добро, те су неосновани гласови о
његовом самоубиству.

Букурешт, 5. марта. Званични
лист „Епока“ објављује, да је ми-
старски савјет вијећао јучер да се
обнове дипломатски одношаји са
Грчком.

СТЈЕЧАЈ

Краљ. Министарству Унутрашњих Дје-
ла — Одјељењу Народне Привреде —
потребан је један хемичар, за анализе.

Ко би желио заузети ово мјесто, нека
у што краћем времену поднесе овоме
Министарству понуду заједно са својим
условима, а уз то и свједоче о теориј-
ској и практичној спреми.

Број 661. Из канцеларије Министарства
Унутрашњих Дјела — Одјељења Наро-
дне Привреде, — 25. фебруара 1911. год.,
Цетиње. 1,3

стражар ових гробница и цијелог Цетиња,
уздаје се већ познати споменик Владике Да-
нила I. на Орловом Кршу....

Утисак се мијења одмах кад излазимо из
манастирске оgrade. Пред нама лежи у ду-
гачком реду 51 топ. То су трофеји црногор-
ских јунака. Колико је било потребно смје-
лости, јунаштва и крви, док су отети Турцима?!
А колико муке, док су их преко кршних гора
довезли под ова красна хладовита дрвећа!

Сијдало на један од њих и остављамо
фантазију, да нам ствара представе о љутим
биткама, о јуначким јуришима, који су чи-
њени против њихових ненастих грла, за
славу српског имена, за слободу црногор-
ске домовине. Топови леже ту као трајни
вјечни свједоци црногорског јунаштва, који
од времена Кишкова немају примјера у исто-
рији. Још за дуго времена, кад се Црна Гора
преобрати из војничке у грађанску државу,
приповиједати ће новим нараштајима о ужа-
сној патриотској пожртвованости њених очева
и ђедова.

Ето нас опет у море народа. Сријеће нас
вјесник и позива у министарство финансија.
Чешки нас поздравља тадашњи министар фи-
нансија Душан Вукотић и предаје нам као
успомену на цетињске свечаности јубиларне
медаље, и спомен — књигу, која је издата у
част Краљеву. Опет нас захвата глас узбу-
ране гомиле. Огромна група пјевајући хита
улицама к Зетском Дому.

Објава

Краљ. Црногорско Поштанско-Теле-
графско Одјељење износи на продају ли-
цитацијом заостатак својих поштанских
марака издања 1907. год., које је дигнуто
из течаја.

Номинална вриједност тих марака из-
носи око 4.800.000 франака.

Моле се купци да се за обавјеште-
ња обрате истом Одјељењу најдаље до
1. априла по стар. кал. — 14. априла
по нов. кал. 1911. год.

Продаја ће се закључити 7. априла по
стар. кал. — 21. априла по нов. кал.
1911. год.

Одјељење задржава себи право да од-
ложи продају у случају, ако би и најпо-
вољнија понуда била недовољна.

П. т. број 1862. Из Поштанско-Теле-
графског Одјељења — 26. фебруара 1911.,
на Цетињу.

Avis

La Direction Générale des Postes et des
Télégraphes du Monténégro met en vente
par adjudication le stock des timbres-poste
de l'émission 1907., qui est hors cours.

La valeur faciale de ces timbres est de
4.800.000 francs environ.

Les acheteurs sont priés de s'adresser
pour les renseignements à la dite Direction
au plus tard jusqu'au 1. avril v. st. — 14.
avril n. st. 1911.

La vente sera conclue le 7. avril — 21.
avril 1911.

Au cas où l'offre la plus favorable serait
considérée comme insuffisante la Direction
se réserve le droit d'ajourner la vente.

N° 1862. La Direction Générale des Postes
et des Télégraphes — le 26. février 1911.,
à Cettigné. 2—6

ОБЈАВА

Министарство финансија и грађевина
— Одјељење за Грађевине и Саобраћај
— одржаће у неђељу 20. марта ов. год.
у канцеларији Капетанског Суда на Тру-
бјелу јавну лицитацију за израду око 8000
метара колског пута од израђеног у Ри-
ђанске руне до цркве и ханова на Тру-
бјелу.

Продаја пута вршиће се дјелимично. —
Рок до којег се има довршити помену-
ти пут траје до 1. септембра ов. год.

Подузимачи су дужни поднијети гаран-
цију од 30% од вриједности погођеног
рада у готовом новцу или непокретним
добрима. Непокретност има бити такси-
рана у надлежном Капетанском или Оп-
штинском Суду. Плаћање такса пада на
терет подузимача.

Одјељење задржаје себи право, да рад
не уступи ако понуђене цијене не би по-
вољне биле, већ да лицитацију продужи.

Остали ближи услови могу се сазнати
сваког радног дана за вријеме канцелар-
ијских часова у канцеларији Одјељења
за Грађевине и Саобраћај, као и на дан
лицитације.

Број 409. — Из канцеларије Одјељења
за Грађевине и Саобраћај, 3. марта 1911.
год, Цетиње. 1,3

Прије него смо дознали о чему се ради,
весела гомила људи хвата се за руке и изво-
ди огромни покретни круг. Познато народно
коло се почиње играти, у круг улази сиједи
ваљда 70 годишњи старац, чија су прса ук-
рашена орденима и поигра са нешто мла-
ђим од себе човјеком. Оба су надахнути,
очи им се свијетле радошћу. Измијенили су
се већ 3—4 друга, а стари јунак још све
игра, позивајући остале да ступе у круг и
играју.

Одједанпут улази свјештеник у мантији и
игра. И он је надахнут и радосан, биједо
лице прекрила му је необична ружа. Игра
као младић, ма да је већ посиједио, и са
старим јунаком, који је пун радости цели-
ва се. — Тек сад разумијемо значај кола,
које се неможе описати пером, — треба га
виђети ако хоћемо да појмимо сав његов значај.

Покрај нас креће се и поскакује нешто
мало. Гле, то је мали Момчило нашег сусједа
Перна Вукотића, а унутар по мајци чувеног
војводе Лазара Сочинце. Тек му је три годи-
не, а већ у њему одрастао јунак. Ничега се
неплаши и не боји, ни гомило људи пити
кола. Од јутра до мрака га видимо пред сво-
јима прозорима, гдје простор од куће до Зете-
ског Дома мјери ситним корацима. Мало мари
за брижљива мајчина дозивања, већ је доста
самосталан, а да неводи рачуна о ситним бри-
гама, које пуне мајчино срце.

(наставиће се)

ОБЈАВА

Овим се ставља до знања, да ће
Кр. Министарство Војно, у поне-
дјељник 21. марта ове године у
два часа послје подне давати на
јавној лицитацији — како зидање,
тако и осталу нужну израду зграде
(куће) за **Кадетски Корпус**.

Поједини лицитанти могу лици-
тирати посебно: за зидање, дрвена-
рију, т. ј. дрводјелску и др. израду,
како спољну тако и унутрашњу.

План и услови са обавјештењима
могу се видјети у канцеларији Ми-
нистарства, почињући од 14. ов.
мјесеца, па до 21. истога свакога
дана у канцеларијским прописатим
часовима.

Сваки је лицитант дужан поло-
жити Министарству као кауцију
15% у готовом новцу, или 30%
у непокретном имању од суме коју
израда буде износила, а своје пис-
мене понуде заједно са означеном
кауцијом имају предати у запеча-
ћеној коверти у Министарству Вој-
ном команданту Кадетског Корпуса
најдаље до 20. марта на подне.

Личитација ће се означенога дана
одржати у канцеларији Министар-
ства Војног и уступити понудиоцу
најниже цијене ако ова за Министар-
ство буде повољна. —

Број — Р. 822. О. 113. Из кан-
целарије Административног Одсје-
ка Министарства Војног, 4. марта
1911. год. Цетиње. 1,2

ОБЈАВА

Министарство финансија и грађевина
— Одјељење за Грађевине и Саобраћај
— држаће дана 27 марта ов. год. јавну
лицитацију за израду једне зграде за ис-
тражни затвор на Цетињу.

Зграда ће бити на један спрат, дужине
метара 39, ширине метара 21.

Спољни зидови биће од камена, грађе-
ни са клаком и циментом. Мулегини, (пре-
граде) шифити и подови од цимента
армираног.

План зграде као и сви ближи услови
могу се видјети у канцеларији Одјељења
за Грађевине и Саобраћај сваког радног
дана за вријеме канцеларијских часова.

Рок израде 1. децембра 1911. год.

Подузимач је дужан предати Одјељењу
кауцију од петнајест на сто (15%) у го-
товом новцу, или тридесет на сто у не-
покретним добрима (30%). Непокретност
има се таксирати у надлежном Капетан-
ском или Општинском Суду.

Одјељење задржаје себи право продужити
лицитацију ако би понуђене цијене
биле недовољне.

Број 427. — Из канцеларије Одјељења
за Грађевине и Саобраћај, 3. марта 1911.
год, Цетиње. 1,4

Службени огласи

ОГЛАС

Јавна продаја непокретности овд. Али Ибра-
хима, извршиће се 26. марта ов. год. у 4 сата
после подне. — Виђи оглас у б. броју „Гласа
Црногорца“ из ове год.

Број 18—VI—1909—42.
У Улицу, 26. фебруара 1911. г.
Општински Суд вароши Улицна,
Р. 47, бр. 230. 1,1 судија, Машан М. Вујовић.

ОГЛАС

Јавна продаја куће Станице Пипер, (односно
наследника пок. Васа Пипера) са Цетиња, извр-
шиће се 22. априла ове године у 5 сати послје
подне.

Виђи оглас у 55. броју „Гласа Црногорца“ из
1910. године.
Број 2597—VI—1910—49.
Цетиње, 22. фебруара 1911. год.

Општински Суд,
за председника, судија,
Р. 51, бр. 189, 1,1 Т. Милошевић.

ОГЛАС

Износи се на јавну продају доље описата не-
покретност Ника Јокова Каваје из Добрског
Села, која је процијењена перпера 600.
Продаја ће се извршити у канцеларији потпи-
сатог суда.

За продају одређују се три рока: први 5. а-
прила, други 5. маја, а трећи 5. септембра 1911. год.
На првом року непокретност се неће уступити
испод процијењене вриједности, а на другом хоће
и ниже, али не испод двије трећине процијењене
вриједности, а на трећем року уступиће се по-
нудиоцу највише цијене.

Личитант дужан су положити јемство 10% од
процијењене вриједности.
Позивају се сви они, који на непокретност
имају какво реално право, као и они, који имају
право прече купње, да се суду пријаве прије прве
продаје.

Опис непокретности:
2, 1/8 ораче земље звано „Зграда“ под кућом
са лозом, другим воћем и метехом око исте;

граница: од истока заоставштином пок. Иване
Ш. Пејановић, од југа истом заоставштином и
имовином Никице Ј. Каваје, од запада општинским
путем, од сјевера кућом Ника Јокова Каваје и
општинским путем.

Број 119 ех 1910—122—1904.
Цеклин, 1. марта 1911. год.

Капетански Суд,
капетан С. Пејановић.

ОГЛАС

Јавна продаја непокретности Ружице Л. Лаки-
ћевић из Мораче, извршиће се 1. априла ове го-
дине.

Виђи оглас у 46. броју „Гласа Црногорца“ од
1910. године.

Број 954—122—1909.
Ман. Морача, 26. фебруара 1911. год.

Капетански Суд,
писар Ј. Добричанин.

СУДСКИ ПОЗИВ

По пресуди Краљ. Великог Суда од 6. новем-
бра 1910. год., број 449—III—1910—17, претијек
заоставштине *док. Пеја Новакова Вуковића* —
Команица, који је живио на Цетињу, има при-
пасти његовим законитим наследицима.

Ушљед горњег позивају се сви они, који над
поменутом заоставштином полажу право насл-
једства, да се пријаве Општинском Суду на Це-
тињу 27. априла ове године у 9 сати прије подне,
јер се *послије тога дана ниције тражење неће*
уважити.

Заоставштина се састоји из једне куће на Це-
тињу, у катунској улици под број 60. и нешто
новаца, који су дати под интерес.
Број 469 ех 1911—VI—1909—229.
На Цетињу, 3. марта 1911.

Општински Суд,
са председника, судија,
Р. 113, бр. 224, 1,3 Т. Милошевић.

ОГЛАС

Јавна продаја непокретности официра Арса Ј.
Лазовића из Сртроча, извршиће се 16. марта
тек. године у канцеларији овога суда.

Виђи оглас у броју 46. „Гласа Црногорца“,
прошле године.

К броју 889—276—1910.
У Пељевом бријегу, 25. фебруара 1911.

Капетански Суд,
капетан Павле Илић.

ОГЛАС

Јавна продаја непокретности официра Арса
Лазовића из Сртроча, извршиће се 16. марта
тек. године у канцеларији овога суда.

Виђи оглас у броју 46. „Гласа Црногорца“,
прошле године.

К броју 837—551—1910.

У Пељевом бријегу, 25. фебруара 1911.

Капетански Суд,
капетан Павле Илић.

Трговачки огласи

НА ЗНАЊЕ. — Сходно пропису § 5. Тргова-
чког Законика објављујем, да сам отворио у
овој вароши марагунску радњу под лично мојом
фирмом:
Улицна.

Вукале Јанковић

Р. 25, број 207, 1,1

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Законика
објављујем, да ћу моју досадању радњу водити
и даље под фирмом:
Подгорица.

Захарија А. Гвозденовић

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Законика
објављујем, да ћу моју досадању радњу водити
и даље под фирмом:
Подгорица.

Павле А. Гвозденовић

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Законика
објављујем, да ћу моју досадању радњу водити
и даље под фирмом:
Подгорица.

М. Браћа Галичићи

Огласа 3, р. 63, број 209, 1,1

ОБЈАВА. — Сагласно § 5. Трговачког Зако-
ника објављујемо, да обављамо сајцнјску радњу
под фирмом:
Цетиње, 28. фебруара 1911.

Р. 20, бр. 210, 1,1 Таминџић и Братичевић

ОБЈАВА. — Досадању моју крчмарску радњу
под фирмом мојом настављам, обзнањујући то на
основу § 5. Трговачког Законика.

Подгорица, 26. фебруара 1911. год.

Р. 25, бр. 210, 1,1 Нешо Ђ. Радонић

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Законика
објављујем, да држим трговачку радњу са мје-
шовитом робом у Пишчу под фирмом:
Судски број 1127—II—1910—18.

Пишче, 26. фебруара 1911. год.

Р. 31, бр. 214, 1,1 Илија Цицимил

ОБЈАВА. — Сагласно § 5. Трговачког Зако-
ника објављујем, да обављам ханску радњу под
фирмом:
(Жупа Гивска) Милошевић, 20. фебруара 1911.

Р. 25, број 215, 1,1 Марко Осмоић

ОГЛАС. — У извршењу § 5. Трговачког Зако-
ника објављујем, да подржајем у својој кући у
улицу Краља Николе бр. 49. трговину на велико
увоза намирница и извоза свију црногорских про-
извода под фирмом: „Ахмет Лукачевић и Брат,
увозник и извозник, Централа Подгорица, Фили-
јала Никшић“.

Р. 30, бр. 217, 1,1 Ахмет Лукачевић

Приватни огласи

ПРВА ЖДРЕБАНИЧКА ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА

одржала је 6. овог мјесеца своју IV. редовну
сједницу. — На 31. децембра 1910. године имала
је на сталну и обичну штедњу с интересом
перпера 1.683.73.

Моли све Земљорадничке Задруге црногорске,
да јој пошаљу своје адресе, ради споразумије-
вања са истима, да би се боље усавршавала
у своје позиву.

Ждребаник, 10. фебруара 1911. год.

ПРВА ЖДРЕБАНИЧКА ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА.

Председник,
командир **Агница Лакић**.

Секретар—благјаник, Члан Управног Одбора,

Јокица Поповић, оф. Пуниша Буровић.

Р. 75, број 208, 1,1

„СРПСКО-ЦРНОГОРСКИ САВЕЗ“

СЈЕДИЊЕНИМ ДРЖАВАМА СЈЕВЕРНЕ АМЕРИКЕ
са сједиштем у ЧИКАГУ—ИЛИНОИСУ.

Даје наслѣдницима свога умрлога члана	4000	перпера
За потпуну осакатнину плаћа	4000	„
За изгубљено пола стопе од обадвије ноге	4000	„
За изгубљене прсте од обадвије руке	4000	„
За изгубљену једну руку (или пак све прсте њене)	3000	„
За изгубљено пола стопе од једне ноге	2000	„
За изгубљено око	2000	„
За умрлог законитог брачног друга — члан-ица прима помоћ	1500	„
За прст палаца од руке	750	„
За сваки остали поједини прст	500	„

Српско-Црногорски Савез прима под своје окриље сваког брата Србина и сестру Српкињу, без разлике вјере, с обзиром, на извјесне захтјеве, које сваки онај, који жели постати чланом овога Савеза мора испунити.

Препоручује се свој браћи, која долазе овамо, да ступају у Српско-Црногорски Савез, гдје ће наћи братску помоћ у свакој нужди и невољи. Познато је свакоме у домовини нашој, колико је сиротињских суза овај наш Српско-Црногорски Савез отрог.

Српско-Црногорски Савез има своје одјеле по свима већим мјестима Америке, те сваки онај, који је члан његов, не може пострадати од разних шарлатана, са којима ова земља обилује.

Обратите се из домовине за све потребито, Српско-Црногорски Савез радо ће Вам бити на услузи.

Адреса Главне Управе Српско-Црногорски Савез у Сједињеним Државама Америке:

Енглески: Servian Montenegrin Alliance of United States of America
134. E. Van. Buren str.

П. п. бр. 834, 4,18

Chicago III. U. S. of America.

Најновије

Најновије

Тражите, опет тражите и вазда тражите

и купујте најбољу најјефтинију и најсолиднију робу,

која је стигла у великој количини и најбољој врсти од првих свјетских фабрика:

Лимарској фирми Јован Поповић, Цетиње.

Моја ће Вам радња у свако вријеме и у свакој количини лиферовати: Најразноврснијих шпорета и то од најмањих до највећих уз најсолидније и невјероватно јефтине цијене;

Плетене жице за ограду, као и бодљикаве жице и то најновије врсте;

Најновијих и најмодернијих громобрана са џлатином;

Најразноврснијих и врло јефтиних бања; као и све могуће врсте лимарске робе, као и израђених разноврсних предмета од исте.

Што је пак најглавније то је, да покривам најбољим, најиздржљивијим и најјефтинијим свјетским материјалом кровове и то:

Етернитом, лимом, бакром, оловом и т. д.

Све све, али уз најбољу, најјефтинију и најсолиднију робу, у стању сам како за робу тако и за радове дати најбоље гаранције.

П. п. бр. 158, 3—3

ПРОДАЈЕМ моју двокатну кућу, налазећу се између нове и старе вароши у Подгорици. Ко би желио исту купити, нека се обрати потписатом.

Подгорица, 2. фебруара 1911.

капетан Нико Ст. Мартиновић.
Р. 30, број 163, 3,3

ПРОДАЈЕМ своју кућу у новој подгоричкој вароши. Купац се има обратити мени у Подгорици.

Р. 17, бр. 203, 2,3

поп Крсто Поповић.

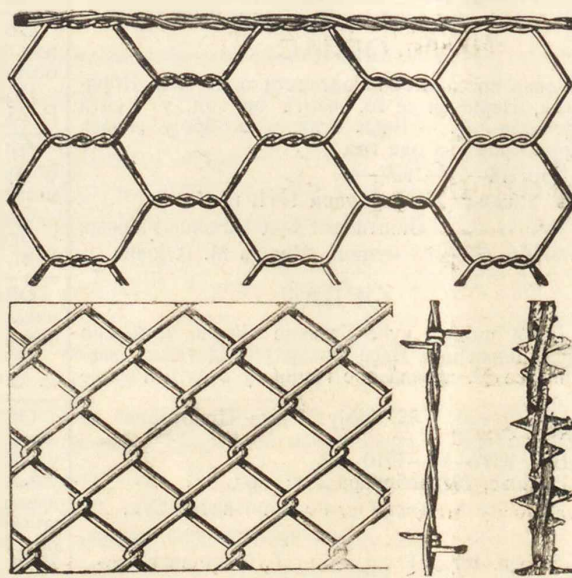
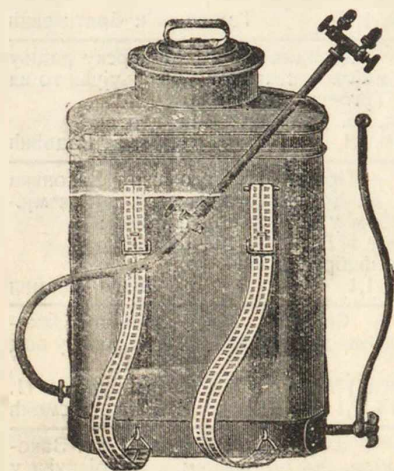
НЕСТЛЕОВО МЛЕЧНО БРАШНО

давно опробана храна за здраву и болесну децу као и оне што болују од желуца; преду-пређује и отклања блување с проливом, диареу и катар црева.

Добија се у свакој апотеци и дрогерији.

П. п. број 1248, 8,20

ВАЖНО ЗА ПРИВРЕДНИКЕ

Јављам привредницима да могу код мене поручити најбоље врсте прскалица — пумпа „VERMOREL“ и патент „AUSTRIA“ за кропљење лоза, под гаранцијом за три године.

Привредници! Поручите на вријеме прскалице и плави камен (коњски камен) за кропљење лоза. — Поменути прскалице, нашло је као најбоље, и пре поручило Краљ. Црног. Одјељење Народне Привреде.

Вршим поправке свих старих машина, и продајем поједине дјелове од истих.

ПРОДАЈЕМ све врсте шиваћих машина, разне врсте калајисаних жица, — мрежа — за ограде и друге потребе. —

ПРЕДУЗИМАМ и набављам цијеви за водоводе. —

ПРЕДУЗИМАМ покривање кућа са најбољим ЕТЕРНИТОМ којег је париска ана-

лиза нашла као најбољи, што свједочи, да је са истим покривен Дом Краљ. Владе.

ИЗРАЂУЈЕМ и набављам све врсте најбољих шпорета и пећи.

ИЗРАЂУЈЕМ ГРОМОБРАНЕ по најмодернијем начину.

Све послове вршим по најумјеренијој цијени

П. п. број 156, 3—10

ПЕТАР ДРЕЦУН — Цетиње Балшића Пазар.

ПРОДАЈЕМО из слободне руке наше земље у четири комада у околини Никшића; земља је добра, цијена умјерена, сугурну купцу дајемо на чекање.

Ко жели купити, нека се обрати потписатом за даље објашњење.

Никшић, 1911.

Р. 38, бр. 123, 3,8

Никола и Алекса Дрецуни.

Модерна, тврда обућа

од најбољих кожа

Поштованом грађанству и муштеријама на знање: да смо нашу радњу снабдјели са најбољим и најфинијим кожама разне врсте као: бокс, шевро француски и др. и сав прибор за обућу, као крем и маст за све врсте кожа. Сав материјал за обућу набавили смо из најбољих страних творница.

Израда наше обуће је тврда, модерна, изврсна.

Цијене су најумјереније.

Молимо грађанство за што вишу посјету.

Цетиње.

Споштовањем

ЗАДРУГА ОБУЋАРСКИХ РАДНИКА.

П. п. бр. 152, 3,3

П. п. број, 1360

8,20

ИМАЊЕ

од 140 рала земље у Зети. (1 рало = 1820 м.)

са три куће од камена на сред имања, — двије су на два боја, једна на један; — 8 мотика винограда; око куће је воћњак (смоква, орах, мурва, шљива, бресква, дуња); крај куће бунар с пумпом.

Продавалац земље, који по дужности мора да остави ово имање је инжењер и био би вољан приликом продаје инсталирати све што је потребно, да се једна трећина имања и у доба највише суше може натапати водом.

Клима је тако блага, да би могао и памук успијевати. Нема грознице нити икаквих болести. Ђетелина се коси на тој земљи 4 пута годишње. Имање се налази поред кољског пута, а уз саму пројектовану железничку пругу Плавница — Подгорица.

Вјешт газда би, осим за Подгорицу, могао преко Плавнице уз јефтин превоз извозити и за Бар и за Цетиње: зелен, поврће, сијено, млијеко, сир, јаја, пернату живину и т. д.

Колика зарада од тога може бити лако је увидјети кад се узме у рачун, да се код нас троши зелен, која се из иностранства довози, да се јаја продају три за двадест пара; један килограм млијека до 80 пара, један кг. сира до 2 перпера и 50 и т. д. и т. д. Све друге животне намирнице продају се у сразмјери.

Озбиљни купци нека се обрате инжењерију Марку Матановићу — Подгорица
Р. 215, бр. 225, 1—4

Поштанске марке. Купујем сваку количину употребљених марка из Црне Горе и Оријента и плаћам највеће цијене. Понуде или пошиљке на:

A. Weiss, Briefmarkenhandlung
Wien, I. Adlergasse 8.

П. п. број 65, 7,8

Свак може да научи лако и јефтино, код своје куће:

ПРОСТО И ДВОГУБО КЊИГОВОДСТВО трговачку кореспонденцију и рачуне.

Бесилатна обавештења даје радо свакоме

Уредништво Трговачких Писама
П. п. бр. 1298, 8,10 Паланка — (Србија)

НА ЗНАЊЕ

Овим се чини до знања свима заинтересованим, да је Нико И. Мартиновић, иредједник Српског Доброволног Друштва „Балкан“ био у својој дужности коректан, да су сва браћа — чланови — с њим били задовољни, и да да је данас при поласку у домовину предао све друштвене ствари уредне и исправне. На основу чега — према његовој молби — и даје му се ово увјерење.

Број 144.

Принц Руперт — Америка, 14. фебруара 1911.

За Управу Срп. Добров. Друштва „Балкан“:

Секретар, Председник контроле,
Ј. К. Дулетић, Саво М. Бурић.

Чланови Управног Одбора:

Ст. П. Шарановић и Милић В. Секулић.

П. п. број 229, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Сматрам за дужност захвалити и овим путем осигурајућем друштву „Мутуал“ за тачну и брзу испату своте, на коју је био осигуран живот мог покојног мужа.

Р. 30, бр. 227, 1,1 Велика Н. Митровић

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашега никад незаборављеног супруга, односно оца, брата, свекра и ђеда

† Барјактара Ника П. Пејовића

који се послје дугог и тешког боловања 15. овога мјесеца у 63. години свога живота пресели у вјечност, сматрамо за особиту дужност изјавити доживотну благодарност свима онима, који у нашој големој туги узеше учешћа и тиме нам тугу ублажише.

Најтоплија благодарност д-ру Пери, који се је неуморно трудио, да покојнику тешку болијест ублажи и од смрти га спасе.

Вјечита хвала и признање чиновништву и грађанству вароши Улциња, који покојника за вријеме његовог тешког боловања до последњег часа походише и пречуваше, покојников спровод увеличаше и до вјечне га куће испратише.

Особита хвала свјештенику Вујановићу, који над покојником опјело изврши.

Нека је вјечита хвала г. г. учитељима: Ђуришићу и Стојковићу, који са ђацима спроводу присуствоваше.

Хвала командиру Ђузи Ђурашковићу и кап. Лекићу, који својим присуством спровод покојника увеличаше.

Доживотна хвала браћи Цекиљанима, који покојника у боловању често походише, до гроба испратише и брацки ожалише.

Особита хвала г. учитељу Стојковићу, који се са покојником онако дирљивим говором опрости.

Још једном нека је наискренија хвала свима онима, који нам брзојавно, писмено или ма којим другим начином изјавише своја саучешћа.

Улцињ, 24. фебруара 1911.

До два душе ожаловљени: супруга Стане; синови: Марко и Јован; сестра Маке; шћери: Велика, Стаке и Милица; снаха Стане, унука Драгиња и остала родбина. Р. 217, бр. 218, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег никад непрежаљеног супруга, односно оца, дједа и стрица

† Милуна Алексина Минића

бatalионског барјактара

који се у 70. години свога живота послје дужег боловања пресели у вјечност 19. фебруара.

Сматрамо за праву дужност, најоданије изјавити благодарност на телеграфском саучешћу Његовом Краљевском Височанству Књазу Мирку, који изјави преко свог ађутанта и ублажи ожаловљене приликом смрти покојника.

Најсрданије захваљујемо генералу ађутанту господину бригадиру Митру Мартиновићу на телеграфском саучешћу.

Захваљујемо господи командирима: Ибру Булатовићу, Стану Марковићу на њиховим телеграфским саучешћима.

Срдечно захваљујемо браћи Ровчанима и Морачанима, који су дошли у већим групама над покојником.

Хвала господи командирима: Бећу, Периши; потпоручницима: Михаилу, Петру; официру Радовану; барјактару Јовану са Влаховићима.

Пуно захваљујемо предсједнику општине господину срдари Мјуу Влаховићу, секретару областне управе господину Радовану Дрљевићу; потпоручнику Арсенију Љешњаку са грађанима вароши колашинске.

Хвала војном капетану господину Спасоју Јазаревићу, потпоручнику Бошку Бошковићу, официру Раду Вујишићу и капетану Рецићу.

Хвала поручнику Новељи Милаићу са Дрпљанима.

Захвала поручнику Петру, потпоручнику Бошку, официру Вукадину, официру Радосаву са Речинцима.

Хвала поручнику Васу Дожићу, официру Радолу, барјактару Радивоју са Требаљевцима, барјактару Раду са Шћепановићима.

Хвала официру Божу Анђелићу с Ријечанима и Милији Драшковићу са Селиштанима.

Захваљујемо пријатељима Лакићевима. Доживотна хвала браћи Булатовићима из Ровца, а тако официру Јовану на дирљивом саучешћу.

Срдечно захваљујемо протојереју Симићу, који над покојником изврши опјело. Такође хвала господину учитељу Стевану Дедовићу, који се са дирљивим говором опростио са покојником.

Пуна захвала браћи и пријатељима на њиховим телеграфским и писменим саучешћима, Стану Радолувићу, Ники Марковићу и Шакоју Николићу.

Особита доживотна хвала браћи Булатовићима, Башањцима и Пољанима, који су приликом болести покојника брацки посјеђавали, предворили и са сузним оком до вјечне куће испратише.

Још једном свима и свакоме: браћи, кумовима и пријатељима доживотна хвала, који покојника до вјечне куће испратише, спровод увеличаше и с покојником се опростише.

Колашин, 24. фебруара 1911. године.

Ожаловљена породица: супруга Велика; синови: баталјонски барјактар Јакша, Јанко; шћери: Савка, Јована, Ружица; снаха Јагода; унуци: Божина, Драгутин, Милинко; синови: официр Марко, поручник Перо, Илија, Марко са породицом. Р. 340, бр. 216, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Свеопште живо и искрено саучешће, које нам је разним начинима указано приликом болијест, смрти и погребне незаборављеног нашег супруга, односно оца и стрица

капетана

† Илије Гаврова Поповића

који се пресели у вјечност 26. овог мјесеца — почевши од Преузвишеног нам Владалачког Дома, црквеног поглавара, свих чланова Краљевске Владе, грађанских и војничких достојанственика, па све до обичног грађанина без разлике на узраст, пол, положај и вјероисповијед веома нас побуђује, да и овим свијема изјавимо нашу најоданију, најдубљу и најсрданију захвалност.

Понаособ срдачна хвала госп. учитељу Зарији Радичевићу, који се над гробом онако дирљиво са покојником опростио.

Подгорица, 28. фебруара 1911. г.

Ожаловљени: супруга Ђорђина; кћер Миле-ва; синови: Јово, Нико, Марко — Поповић с родбином. Р. 112, бр. 231, 1,1